

LO's næstformand Lizette Risgaard
1. maj 2013, København

DET TALTE ORD GÆLDER

Hvad så Fælledparken? Har I det godt? Det ser sådan ud herfra.

Hvorfor er vi her i dag?

Det er, fordi vi tror på **fællesskabet!**

Hvis vi ikke gjorde det, holdt vi festen et andet sted!

Det kan godt være, at det ser sort ud en gang i mellem.

Det går ikke altid vores vej.

Men inderst inde véd vi det godt!

Der **er ikke** et reelt alternativ til fællesskabet!

Se blot over på den anden side. Der er radiotavshed!

Hvem har sidst hørt fra Lille Lars, Tulle eller, hvad er det nu, han hedder....

Ham den konservative....Lars...Lejlighed. Eller Lars.... Hov-det-var-vist-**ikke**-min-lejlighed!

I LO interesserer vi os for de faglige fællesskaber.

Dem ude på arbejdspladserne.

Dem, der udspringer af, at kolleger holder sammen.

Og som resulterer i solide, holdbare aftaler med arbejdsgiverne.

Med andre ord: *Overenskomsterne.*

Det som hele Danmark i løbet af foråret har lært at kende som Den Danske Model.

Og Den Danske Model handler om **meget** andet end lockout, og forældre, der skal finde alternativ pasning til deres børn.

Den handler om at stå sammen!

Lad mig gi' jer tre eksempler:

Det handler om kampen for en overenskomst.

Hos Kødgrossisten i Vemmelev. Hos Meyers bagerier. Og hos Agnes Cupcakes.

I Vemmelev var nogle ansatte "gule". Flere var slet ikke organiseret.

Det endte med, at de gik **sammen** i en rigtig LO-fagforening.

De stod sammen. Og de forhandler i øjeblikket om at få en overenskomst.

Meyers bagier... Meyer, ham kender I. Her sagde de unge: Stop! De havde fået nok.

De kæmpede sammen med deres LO-fagforening. Og fik en overenskomst.

Eller hvad med Agnes Cupcakes, hvor arbejdsgiveren kaldte de unge for ”wannabe-reality-stars” og mente, han kunne behandle dem efter forgodtbefindende.

Også de sagde fra. Og sikrede sammen med deres fagforening **også** en overenskomst.

Det virker måske banalt.

Men den slags historier er selve essensen af Den Danske Model:

Lønmodtagere, der står sammen, forhandler og finder en løsning, som både arbejdsgiver og de selv kan leve med.

Det er sådan, vi gør i Danmark! Forhandler!

En faglig konflikt skal løses fagligt! Det er også derfor, at jeg er ærgerlig.

Ærgerlig over, at KL og Danmarks Lærerforening ikke fik forhandlet sig frem til en løsning.

For én ting er sikkert; et regeringsindgreb løser ikke den grundlæggende konflikt – den ene part vil altid føle sig kørt over.

OK-indsatsen

Jeg kunne fortælle mange flere historier om, hvor godt den danske model virker. De historier glemmer vi nogle gange.

Rigtig mange danskere – især unge – ved ikke, at fagbevægelsen og arbejdsgiverne aftaler mindstelønnen. De tror fejlagtigt, at det er Folketinget.

Det skal vi lave om på. Sammen. Derfor skal vi oplyse alle dem vi kender og ikke kender om overenskomster, deres betydning og hvordan vi får flere.

”ErDuOk?” Det håber jeg.

Nogen af jer har allerede set det lille grønne mærke her ved scenen.

Og derfor vil jeg bede jer – snak med hinanden og især med de unge. De nye på arbejdsmarkedet. Fortæl dem om betydningen af at stå sammen – at sikre fundamentet for ordentlige løn- og arbejdsvilkår.

Fordi der **er noget** med de unge og fagbevægelsen, der er gået skævt.

Før var det anderledes, der var ikke tvivl – eller ikke så megen tvivl. Jeg var 18 år, da jeg fik mit første job. Et rengøringsjob.

Da jeg kom hjem og fortalte min mor, at jeg havde fået job, sagde hun straks: ”Og husk så lige at melde dig i fagforening”. Det gjorde jeg selvfølgelig. Meldte mig ind. Sådan foregik det dengang.

Man meldte sig i fagforening – og man hørte efter hvad ens mor eller far sagde!

Sådan da ☺

I dag fortæller mange mødre og fædre *ikke* deres børn, at de bør melde sig i en FAGforening.

Resultatet er, at alt for mange – lidt for smarte – arbejdsgivere får for let spil.

Derfor : Hjælp jer selv, hjælp os, jeres repræsentanter: Tag opgaven på jer.

Tag vores lille grønne mærke med ”derud” og fortæl folk omkring jer, hvorfor det er så vigtigt at stå sammen i fagforeningen.

Social dumping

Vi står med en kæmpe udfordring i forhold til social dumping.

50.000 østarbejdere er kommet til Danmark – **lovligt**.

Hertil kommer de mange tusinde, der arbejder her **ulovligt**.

Og lad mig endnu en gang understrege: Vi har **intet** imod udenlandske kolleger.

I fagbevægelsen er vi – og vil altid være – **farveblinde**.

Det er **kvalifikationerne**, der tæller.

Og de kan være lige gode, om de kommer fra Polen, Filippinerne eller Præstø.

Men konkurrencen om jobbene **må** og **skal** foregå på lige vilkår!

Desværre er det ofte langt fra virkeligheden.

Og nej, det er ikke altid skumle udenlandske arbejdsgivere, der scorer kassen.

Det er også rige danskere, der udnytter udenlandske håndværkere og andre på det groveste.

Vidste I i øvrigt, Hellerup ligger helt i top, når det gælder brug af ulovlig udenlandsk arbejdskraft?

Men det er ikke altid kun private, der snyder på vægten.

Det er mig fuldstændig ubegribeligt, at kommuner, accepterer at få udført arbejde af underbetalte, udenlandske lønmodtagere.

Næsten halvdelen af 3F's sager om løndumping på byggeområdet - foregår på **offentlige** arbejdspladser.

Det hører ingen steder hjemme!

Og nu er muligheden for, at DU kan gøre noget.

Om lidt er der kommune- og regionsvalg.

Kræv af dine kandidater – de som gerne vil vælges eller genvælges – at de **skal** sikre ordentlige løn- og arbejdsvilkår ved offentlige udbud. Og et vist antal praktikpladser.

Og ikke mindst, at aftalerne skal kontrolleres!

Her vil jeg gerne rose Københavns overborgmester Frank Jensen.

København er gået foran i kampen mod social dumping! Sådan!

Det er vi glade for!

Andre burde følge trop!

Social Dumpning. Her er regeringen, Enhedslisten og fagbevægelsen helt på samme side.

Regeringen og liste Ø har sat penge af til indsatsen. De **har** iværksat øget kontrol med udenlandske virksomheder.

De **har** strammet kravene til registrering. Og skattegevinsten for udenlandske arbejdere er sat ned.

Vi er nået et stykke, men der er lang vej igen.

For:

- Arbejde på dansk jord *skal* følge danske overenskomster.
- Kontrollen *skal* styrkes og skærpes.
- Dem der snyder *skal* stoppes.

Jeg ved, I er enige, fordi 88 pct. af lønmodtagerne mener, at det offentlige skal forpligtes til at sikre ordnede forhold.

Lad os også kæmpe denne kamp – sammen!

Flere job

Det helt afgørende – for både unge som ældre arbejdsløse kolleger – er, at vi får skabt nogle flere job.

Vi har mere end 160.000 arbejdsløse!

Lad mig sige det ligeud:

Beslutningen om at forringe dagpengesystemet var den forkerte beslutning.

På det forkerte tidspunkt. Og på et grundlag, der viste sig slet ikke at holde.

Det skal vi ha' rettet op på.

Genoptjeningsperioden skal halveres.

Flere skal ha' uddannelse.

Flere skal i jobrotation.

De supplerende dagpenge skal forbedres.

Der er nok at ta' fat på!

Vækstpakke

For at få flere job, skal vi ha' vækst!

Og nu har regeringen landet en Vækstpakke. Den skaber arbejdspladser – og den har afsat 1 mia. kr. til efteruddannelse.

Der er faktisk rigtigt mange af de forslag med, som fagbevægelsen har foreslået regeringen. Tak for det.

Når det er sagt, så drejer det sig mere om at få gang i hjulene end om, hvad der står i diverse pakker!

Hvad er det, der rigtigt betyder noget? Det er:

Tør vi tro på fremtiden?

Tro på, at vores arbejdsplads også er der om en måned?

Tro på, at vi kan blive boende i huset eller lejligheden?

Det er dér, vi står nu.

Vi har fået tudet ørerne fulde af, at vi ikke kan konkurrere. At vi er for dyre.

Men sandheden er, at det går meget godt. Vi har en – forholdsvis – sund økonomi.

Tro mig. Det kunne være meget værre! Men vi holder på pengene.

Rigtig mange – både virksomheder og lønmodtagere – har gode solide plus på kontoen.

Gå selv hjem og kig efter.

Hvad skal der til, for at du tør bruge lidt flere penge?

Og så er vi faktisk tilbage ved fællesskabet.

Økonomien kommer først i gang igen, når vi har tillid til fællesskabet.

Når vi har tillid til, at vi nok skal komme igennem krisen. Når vi tør tro på fremtiden.

Og at vi kan være trygge.

Jeg vil ikke stå her som en jubeloptimist – eller komiske Ali. Vi **har** alvorlige udfordringer.

Men jeg tror på, at når vi mødes igen næste år, kan vi se tilbage på et år med øget vækst og nye arbejdspladser.

Kære venner:

Vi skal investere os ud af krisen.

Vi har ikke råd til at la' vær'.

Rigtig god 1. maj.